

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

שער
שישי

קובץ
שלשלת האור

היכל
שביעי

מאמר
והאיש משתאה לה – תרס"א

•

מאת
כ"ק אדמו"ר
אור עולם נזר ישראל ותפארתו כקש"ת
מוהר"ר שלום דובער
זצוקלה"ה נכנ"ם זי"ע מליובאוויטש

יוצא לאור בפעם הראשונה מכת"י

על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושלש לבריאה
שנת הקהל
מאה ועשרים שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

MAAMAR
VEHOISH MISHTOEI LAH – 5661

Published and Copyrighted by
“KEHOT” PUBLICATION SOCIETY
770 Eastern Parkway, Brooklyn, N.Y. 11213
Tel. (646) 770-3589 • kehotp@gmail.com

Printed in U.S.A.
5783 • 2022

פתח דבר

לקראת כ"ף מרחשון – יום הולדת של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע – הננו מוציאים לאור מאמר ד"ה „והאיש משתאה לה – תרס"א" אשר לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע.

מאמר זה נאמר בש"פ חיי שרה תרס"א, ונדפס כעת – בפעם הראשונה – הנחה מכת"י הרה"ח ר' אברהם דוד ז"ל פיוזנער³.

מאמר זה לא הי' תח"י בעת הדפסת סה"מ תר"ס-תרס"א-תרס"ב⁴.

לחביבותא דמילתא, נדפס בראש הקונטרס צילום מהכת"י.

לתועלת הלומדים והמעיינים, נחלק המאמר לקטעים וניתוספו הערות ומראי מקומות הבאים בשולי הגליון – ע"י המו"ל.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מערכת „אוצר החסידים"

ימות המשיח,

ט"ז מרחשון ה'תשפ"ג, שנת הקהל

ברוקלין, נ.י.

(1) „מאמר זה אין, לע"ע, אלא הנחת התמים רא"ד ז"ל פיוזנער מקלימאָוויטש" – הערת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ב„רשימת מאמרי דא"ח" (קה"ת תשמ"א).

(2) כת"י מס' 1189 בספריית כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. בתחלתו נרשם בגוכתי"ק כ"ק אדמו"ר מוהררי"צ נ"ע: הנחות התלמיד ר' אברהם דוד ז"ל פיוזנער מקלימאָוויטש (ראה צילום בעמוד הבא).

מפתח המאמרים בתחילת הכת"י וכן תאריך המאמרים נכתבו ג"כ בגוכתי"ק.

(3) הרה"ח הרה"ח ר' אברהם דוד פיוזנער מקלימאָוויטש. מהתמימים הראשונים דישיבת תומכי תמימים ליובאָוויטש, מהחוזרים של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע בין השנים תרנ"ט-תרס"א ומשפיע בישיבת תורת ליובאָוויטש בין השנים תרע"ג-תרע"ח. נפטר בשנת תרפ"א.

ראה אודותיו: שיחת שמח"ת תר"צ סי"ד (לקו"ד ח"ב רחצ, ב). סה"ש תש"ב ע' 139. רשימת הרה"ח ר"י דוויקאָבסאָהן – „כרם חב"ד" גליון 3 ע' 253. נזכר ביומן י"ד סיון תרס"ב („מבוא" לקונטרס ומעיון ע' 34). סה"ש תרפ"א ע' 17.

(4) הוצאה ראשונה – ברוקלין, תשמ"ה: הוצאה שניי' – ברוקלין, תנש"א.

בס"ד ש"פ חיי רס"א
הנחה

והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח ה' דרכו כו.² וצ"ל ע'³ אומרו והאיש ולמה לא יאמר הוא משתאה לה, והלא ידוע שמדבר תחלה מענין אליעזר. עוד צ"ל מהו"ע משתאה ברוחניות. גם מה נוגע זה להספור מה שהוא משתאה לה. והנה במד"ר⁴ אי' ע"ז משתאה מציץ ומביט בה, וצ"ל מהו"ע ההבטה.

אך הענין הוא דאי' במשנה ביבמות⁵, לענין עדות אשה בתחלת העדות, אין מעידין אלא על פרצוף פנים עם החוטם, ואי' ע"ז בגמ' בכורות פלוגתא דח"א⁶ דהוא דאורייתא, וח"א דמדאורייתא מעידין אף על הפדחת, אלא דהוא חומרא דרבנן, ולהבין שרש ענין אין מעידין אלא על פ"פ⁷ עם החוטם, מהו ברוחניות ע"ד החסידות. וגם מהו ענין פלוגתתם.

הענין⁸ הוא דהנה כתי"י⁹ ולא יאמרו איה ה' המעלה אותנו מארץ מצרים המוליד אותנו במדבר ארץ אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם, וענין לא ישב אדם שם, היינו שהוא למעלה מבחי' ציור אדם, דציור אדם הוא בע"ס דאצי' דשם שייך ע' התחלקות, וכמא"י¹⁰ חסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא נו"ה תרין שוקין, יסוד סיומא דגופא כו' חכ' מוחא, דבע"ס דאצי'

(1) המאמר נמצא בכת"י מס' 1189 פח, א בספריית כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. המאמר מיוסד על ד"ה „בפרק יש בכור כו' אין מעידין אלא על פרצוף כו' באוה"ת על מארז"ל ס"ע נד ואילך. ונמצא גם בשינויים קלים בסה"מ תרכ"ח ע' כד ואילך. וראה ג"כ סה"מ תרכ"ט (קה"ת, תשנ"ב) ע' עו ואילך. וש"נ.

(2) חיי שרה כד, כא.

(3) = ענין.

(4) ב"ר פ"ס, ו.

(5) קכ, א.

(6) מו, סע"ב.

(7) = דחד אמר.

(8) = פרצוף פנים.

(9) בהבא לקמן ראה לקו"ת שה"ש כג, סע"ב ואילך. המשך תער"ב ח"ב פת"ט (ע' תתמ"ג).

סה"מ עטר"ת ע' מח. תרנ"צ ע' צ ואילך.

(10) ירמ' ב, ו.

(11) תקו"ז בהקדמה (יז, א).

יש התחלקות, חח"ן מימיו, בג"ה משמאל דת"י באמצע¹², וכן התחלקות חב"ד חג"ת נה"י, וכ"ז מבחי' חכ' ולמטה, דחכ' ראשית ההשתל¹³ והיא מתלבשת בפנימי' ולכך מחכ' ולמטה יש התחלקות, אבל בבחי' כתר דכתר הוא ל' כותרת ומקיף¹⁴ ושם אין שייך ע' ההתחלקות, ועם היות שמדברים שם ג"כ ע' ע"ס כמו ע"ס דעגולים¹⁵, אבל אינם בבחי' התחלקות, וכידוע¹⁶ המשל מכחות הנפש שכלולים בעצם הנפש שאינם במציאות כחות, והראי' ע"ז דאם הי' במציאות כחות לא הי' אפשר לסבול זא"ז, דהכחות ה"ה הפכיים זמ"ז, דחכ' הו"ע מיס¹⁷ ובינה הו"ע אש¹⁸, דזהו מה שחכ' היא בחי' נקודה חדא¹⁹, ובינה הוא התחלקות לפרטים, והוא משום דחכ' הוא מים וטבע המים לדבק, ובינה הוא אש וטבע האש לפרר²⁰, ואם שהכחות שבעצם הנפש הי' במציאות כחות הרי לא הי' יכולים לסבול זא"ז, דבשלמא לאחר שמתלבשים בגוף הרי הם מתלבשים בכלים מיוחדים דכל כח הוא מוגדר בגדר בפ"ע, אבל כמו שהם בעצם הנפש שהוא למעלה מגדר כלי איך אפשר להם לסבול זא"ז, אלא הוא מפני שאינם במציאות כחות, וכמו"כ בע"ס דכתר שלמעלה מבחי' ציור אדם, הע"ס הם אינם במציאות ע"ס ואינם בבחי' התחלקות.

וזהו אין מעידין אלא על פרצוף פנים עם החוטם, והנה באדם ג"כ עיקר התחלקות הכחות והתלבשותם באברי הגוף בבחי' פני' הוא מהחוטם

-
- 12) ראה זח"ג (ברע"מ) קנג, ב. פרדס שער (ו) סדר עמידתן פ"א. ע"ח שער (א) דרוש עגולים ויושר ענף ב. וראה מאמרי אדהאמ"צ במדבר ח"ג ע' א'קלג ואילך.
- 13) בלקו"ת שה"ש כו, ד: כ"ה בע"ח שער מוחין דצלם [שכ"ג] פ"ה [בדפוס שקלאב, ובדפוס שתח"י: פ"א] בשם ספר יצירה וכ"כ עוד בשער כ"ה [שער דרושי הצלם] דרוש ה' וכ"כ הרמ"ז פ' ואתחנן בדף רס"ו [רסה, ב] ועיין בזהר ויקרא ד"י סע"ב קדמאה י"ה וע' מק"מ שם. ובהערות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בסה"מ תש"ח ע' 112: ראה ע"ח ש' דרושי אבי"ע [מב] פ"א. שער היחוד והאמונה פח"ט [פה, ב ואילך]. תורה אור [צ, א ואילך] ושערי אורה [נד, א ואילך] רד"ה יביאו לבוש מלכות ועוד.
- 14) ראה פרדס שער (כג) ערכי הכנויים פ"א (מערכת כתר). ע"ח שער (י"ג) אריך אנפין פ"ג. שער (כג) מוחין דצלם פ"ב: אגה"ק סי"ז (קכה, ב).
- 15) ראה ע"ח שער (א) דרוש עגולים ויושר ענף ב-ג. שער (ב) השתלשלות הי"ס דרך עגולים ענף א-ב. וראה שער האמונה סג, א ואילך. מאמרי אדהאמ"צ קונטרסים ע' תלב. תמא. סה"מ תרנ"ד ע' רכו ואילך. המשך תער"ב ח"א ס"ע קנ ואילך. שם ע' רמא ואילך.
- 16) ראה תו"א נח י ג ואילך. תו"ח נח סז, ב ואילך. סה"מ תרס"ב ס"ע שכז. תרפ"ט ע' 141.
- 17) ראה פרדס שער (כג) ערכי הכנויים פ"ג (מערכת מים).
- 18) ראה זח"ג (ברע"מ) לד, א. פרדס שם פ"א (מערכת אש).
- 19) ראה זח"א ל, ב. המשך וככה (קה"ת, תשע"ג) פל"ה (ע' לז).
- 20) ראה סה"מ תרנ"ט ע' ל. לז.

ולמטה²¹, דבעין מתלבש אור הראי' הרוחניות, והוא מבחי' חכ'²² דחכמים נק' עיני העדה²³, ובאזן כח השמיעה והו"ע בינה²⁴ וכן כולם והאברים עצמם ג"כ מתחלקים, תרין עיינין תרין אודנין תרין נוקבין דחוטמא תרין ידין תרין רגלין²⁵, דתרין עיינין הו"ע חו"ג שבחכ', ותרין אודנין הוא חו"ג שבבינה כו', ולאחר ההתחלקות נעשה מזיגת והתכללות הכחות, שזהו"ע מה שמצינו שיש שינויים בפני' של אדם, שלפעמים פני' מאדימים ולפעמים פניו מלבינים ומזמן לזמן אפשר שישתנה ציור פני' מכמו שהי' קודם והוא מחמת אור הנפש שמאיר בפנים, ולפי אופן התכללות כחות הנפש כן נעשים השינויים בפנים, שזהו ג"כ הסיבה מה שבני אדם אין א' מהם דומה לחבירו וכמו שא' במשנה סנהדרין²⁶ להגיד גדולתו של הקב"ה²⁷ של אדה"ר ואין א' מהם דומה לחבירו, והוא ג"כ מחמת מזיגת והתכללות הכחות, שלפי אופן התכללות הכחות הרוחניים באופן כזה הוא ציור הגשמי שלהם, וכמו שמאריך באדרא²⁸ שאפשר להכיר ע"י הראי' בצירור אברים הגשמיים של האדם אופן כחות הרוחניים שבו, אך כ"ז הוא מהחוטם שלמטה ששם הוא התחלת התלבשות הכחות בבחי' פני' בהאברים, משא"כ המצח שהו"ע גולגלתא שהוא בחי' מקיף דאינו בא בבחי' התחלקות בהאברים, וגם הוא אצל כולם בשוה, וכמ"ש²⁹ ויחזן ישראל נגד ההר כולם כאיש א', וכמ"ש בתניא³⁰ בפרט שכל הנפשות מתאימות, ולכך ג"כ בהמצח אין בו התחלקות האברים וגם אין ניכר בו השינוי כ"כ בין א' לחבירו מפני שהוא בחי'

(21) ראה זח"ג (אד"ר) קל, סע"א.

(22) ראה פרדס שם פט"ז (מערכת עין). פ"כ (מערכת ראי'). ע"ח שער (ד) און חוטם פה פ"א. לקו"ת צו יז, ב.

(23) ל' הכתוב – שלח טו, כד. ראה ע"ח שער (ח) דרושי הנקודות פ"א. או"ת להה"מ (הוצאת קה"ת) סו"ס קסד (נג, ב). אגה"ק ס"ד (קכ, ב). לקו"ת ואתחנן ד, סע"ב. מאמרי אדה"ז תקס"ד ע' רב. תקס"ה ח"א ע' קלא. אמרי בינה שער הק"ש פע"ב (סד, א ואילך). תו"ח בשלח קצב, ב. מאמרי אדה"מ צ"נ"ך ע' קסד. וש"נ.

(24) ראה זח"ג קלח, ב. הגהות מהרח"ו אות ג לזח"ג קח, ב. פרדס שם פכ"א (מערכת שמיעה). מאו"א מערכת און. וראה תו"א משפטים עה, א. אוה"ת ויקרא (ד) ע' תקעא.

(25) ראה זח"ב קיז, סע"א.

(26) לו, א.

(27) בכת"י חסר כאן כמה תיבות. ובמשנה שם: ולהגיד גדולתו של הקב"ה שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקב"ה טבע כל אדם בחותמו של אדה"ר ואין א' מהן דומה לחבירו.

(28) אדרא רבא (בזח"ג) קכז, ב ואילך. אדרא זוטא (בזח"ג) רפז, ב ואילך.

(29) יתרו יט, ב. ובפרש"י.

(30) פל"ב (מא, א).

המקיף, ולמעלה הוא בחי' מדבר, ארץ לא זרועה³¹ שע"י הזריעה נעשה הצמיחה מקטנות לגדלות, ושם הוא מדרי' שלמעלה מהשתל' ואין שייך שם שינוי, שעז"נ³² אני הוי' לא שניתי, וזהו ארץ לא זרועה, וכן באדם המצח אין בו שערות, וזהו הטעם מה שאין מעידין אלא על פרצוף פנים עם החוטם לפי שע' הכרת פנים הוא מהחוטם ולמטה, לפי ששם הוא התחלת התלבשות הכחות בהאברים בבחי' פני' ושם שייך ע' ההתחלקות, ואין דומין זל"ז, משא"כ על הפדחת דהוא בחי' המקיף והוא אצל כולם בשוה, ולכך אין מעידין על הפדחת כ"א על פרצוף פנים עם החוטם דוקא.

אך הנה לפ"ז צ"ל הטעם של מ"ד³³ דרק מדרבנן הוא דאין מעידין שהחמירו בעדות אשה, אבל מדאורייתא מעידין אף על הפדחת והלא שם אין יש ע' הכרת פנים כנ"ל. אך הענין הוא דהנה משנ"ת בדמצח אין ע' ההתחלקות הוא דוקא במצחא דאריך, דהוא מקיף את הכל בשוה, שעז"נ³⁴ כל אשר חפץ הוי' עשה, דבחי' עשי' הוא מבחי' חפץ ורצון³⁵, והיינו מפני שהוא בחי' בל"ג לכח³⁶ אפשר להוות גם בחי' העשי' הגשמי' דוקא, משא"כ במצחא דז"א והוא כתר דז"א שמת"ת דאי' נעשה כתר לז"א³⁷ שם שייך ע' ההתחלקות, דמה אם בשכל שלמעלה מבינה שם שייך ע' ההתחלקות כ"ש בז"א שמת"ת דאימא נעשה כתר לז"א בוודאי שייך שם ע' ההתחלקות.

והענין³⁸ דהנה אית רצון ואית רצון³⁹, שיש רצון שהוא שלמעלה מהשכל והיינו שאינו ע"פ חיוב השכל כ"א אדרבה שיהי' השכל מנגד להרצון

(31) ירמ' שם, ב.

(32) מלאכי ג, ו.

(33) = מאן דאמר.

(34) תהלים קלה, ו.

(35) ראה תו"א מג"א צב, ב ואילך.

(36) כ"ה בכת"י, ואוצ"ל לכך.

(37) ראה ע"ח שער (כג) מוחין דצלם רפ"ה ופי"ז. שער (כה) דרושי הצלם דרוש ד-ה. שער (לו) מיעוט הירח פ"א. וראה לקו"ת שה"ש מז, ד ואילך. מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"א ע' שדמ. סידור (עם דא"ח) קל, סע"ב ואילך. מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"ב ע' תרל ואילך.

(38) בהבא לקמן ראה תו"א ויקהל פז, ד. תו"ח תצוה תקלב, ב ואילך. אוה"ת שמות (ה) ע' א'תש"ו ואילך. דרמ"צ פח, א ואילך. סה"מ תרל"ג ח"א ס"ע פח. וש"נ. תרנ"ד ע' רמ ואילך. עת"ר ע' של ואילך. המשך תרע"ב ח"ג ע' א'רלו.

(39) מובא בכ"מ בדא"ח בשם הזהר (ראה הנסמן בסה"מ תרצ"ז ע' 186 הערה 164). ובהערת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בסה"מ תש"ט ע' 113): אולי הכוונה לזח"ג קכט, א: מצחא דאקרי רצון.

ומ"מ הוא רוצה, והיינו בלי שיש לו הטי' בנפש (א צי) להדבר ההוא, ויש רצון שע"פ השכל ששכל מחייב הרצון, ובזה הרצון גופא יש ב' אופנים, הא' שהשכל מאיר בהרצון שבעת הרצון הוא זוכר הטעם שחייב הרצון, ויש עוד אופן שכבר נשכח ממנו הטעם ולא נשאר רק הסכם הרצון בלבד, והנה הרצון שלמעלה מהשכל הו"ע מצחא דאריך, והרצון שע"פ השכל ונשכח הטעם זהו מצחא דז"א, וז"ש בספד"צ⁴⁰ ממצחא דז"א מתערין כ"ד בתי דינין, דלכאור' אינו מובן והלא המצח הו"ע רצון מקור הרחמים ולמה מתערין כ"ד בתי דינין, אך הענין הוא מפני שהוא לאחר הסתלקות המוחין מז"א, כי אלו הי' מאיר בחי' חכ' בז"א אזי הי' חסדים כי חכ' הוא גילוי אור אך מפני שנסתלק בחי' חכ' בז"א לכן מתערין ב"ד, כי הרצון לאחר שנסתלק הטעם הוא בתוקף ולא יוכל לסבול המנגד, כמו שאנו רואין שהגדול יכול לסבול המנגד, והוא מפני שהרצון אצלו ע"פ שכל, ובשכל הרי הי' סברא אצלו גם על רצון הזולת, ולכך הוא נותן מקום לרצון הזולת, משא"כ הקטן שרצונו אינו ע"פ שכל לכך כשעושיין לו נגד רצונו הוא מתכעס ומתקצף ומלא דינים ורוגזי⁴¹, כמו"כ ממצחא דז"א לפי שהוא אחר הסתלקות החכ' מתערין בתי דינין, וכמו השליח שא"א לו לשנות⁴² אם לא שאומרין לו טעם שאז ביכולתו לשנות לפי אופן השתנות הטעם, משא"כ הרצון שלמעלה מהשכל עם שהוא ג"כ רצון שרוצה באופן כזה, אך ה"ה למעלה מהחכ' ויש בו ריבוי אור ולכך שם לא שסובלים את המנגד כ"א שאין שומעים אותו כלל, וכמו ולא אבה הוי' אלקיך לשמוע אל בלעם⁴³ וכמ"ש⁴⁴ וירא און ולא התבונן, דבחכ' הרי סובלין את המנגד, אבל בבחי' הרצון שם אין שומעין להמנגד כלל, כי ברצון יש ב' פי' הא' ל' רצון, והב' ל' מרוצה (וואס⁴⁵ ער שטייט תמיד אין א' רצון ועונג, ומחמת זה אין שייך שם שום קטרוג וניגוד, וזהו מצחא דאריך שאין שייך בו ע' התחלקות, ועי"ז מבקשים יה"ר שיומשך רצון חדש לרפאות החולים ולברך השנים, ועז"נ⁴⁶ אך אפיים וגדל חסד, רב חסד⁴⁷, אבל במצחא דז"א שייך ע' ההתחלקות, וכמו

(40) = ספרא דצניעותא (בחז"ב). בספד"צ שתח"י אינו נמצא, וראה זח"ג (אד"ר) קכט, סע"א. קלו, ב. (אד"ז) רצג, ב.

(41) ראה תניא פ"ו (י, א).

(42) ראה רמב"ם הל' שלוחין ושותפין פ"א ה"ב ואילך. שו"ע חו"מ סי' קפב ס"ב ואילך.

(43) תצא כג, ו.

(44) איוב יא, יא.

(45) חסר סיום החצע"ג, ואוצ"ל אחר תיבת, ועונג.

(46) תהלים קמה, ח.

(47) כי תשא לד, ו. שלח יד, יח.

שמקשה במד"ר⁴⁸ כתי' 49 עין ה' אל יריאיו, וכתי' 50 עיני ה' אל צדיקים, ומשני כאן באריך כאן בז"א.

והנה מ"ש⁵¹ נעשה אדם בצלמינו כדמותינו היינו על ז"א, דעל אריך נא⁵² ואל מי תדמוני ואשוה יאמר קדוש, וכמו"כ מה שנצטוינו להדבק במדותי' מה הוא רחום אף אתה רחום כו'⁵³ היינו ג"כ על מדות דז"א, דהנה⁵⁴ בעשית הצדקה וחסד יש ב' אופנים, הא' שעושה מצד הרוממות וההתנשאות לפי שאין נחשב בעיניו למאומה, לכך הוא נותן, ויש שעושה מצד השפלות והביטול לפי שהוא בעיני עצמו כאין וחושב שהכל טובים ממנו והוא אינו צריך לעצמו לכך הוא נותן, ואשר נצטוינו לעשות צדקה וחסד היינו מעשה הצדקה שמצד הביטול והשפלות דוקא שמצד שהוא בעיני עצמו כאין והכל טובים ממנו מפני זה יתן, וזהו חסד דז"א, שהוא חסד דמ"ה שמצד הביטול והשפלות דחסד דאריך הוא מצד הרוממות וההתנשאות ונק' גדולה, וזהו הטעם שמן התו' מעידין על הפדחת, לפי שבמצחא דז"א שייך התחלקות ומה שאדם נעשה בצלם ודמות שלמעלה היינו כמו הז"א.

אך לפי' למה מדרבנן אין מעידין מאחר שנת' דבמצחא דז"א שייך התחלקות וביתרון אינו מובן למ"ד דמן התורה אין מעידין כו'. אך הענין דהנה לפעמים יש הסתכלות דאריך בז"א⁵⁵ שמאיר בחי' מצחא דאריך במצחא דז"א, וכמ"ש⁵⁶

48) כן הוא בכת"י, במד"ר שתח"י אינו נמצא, ונמצא בזח"ג (אד"ר) קכט, ב, ועפ"י צ"ל באד"ר. וכ"ה באוה"ת וסה"מ תרכ"ח ותרכ"ט שבהערה 1.

49) תהלים לג, יח.

50) שם לד, טז.

51) בראשית א, כו.

52) ישעי' מ, כה.

53) עקב יא, כב ובספרי עה"פ. תבא כח, ט. שבת קלג, ב. סוטה יד, א. סהמ"צ להרמב"ם מ"ע ח. רמב"ם הל' דעות פ"א ה"ו. שו"ע אדה"ז או"ח סקני"ו ס"ג.

54) הבהא לקמן ראה לקו"ת עקב יז, ג ואילך. אוה"ת בראשית צ, א ואילך. ד"ה יביאו לבוש מלכות תרכ"ז (סה"מ תרכ"ז ע' קעה ואילך). ד"ה שיר השירים תרכ"ז (שם ע' תטו ואילך). סה"מ תר"ל ע' קצט ואילך. המשך מים רבים תרל"ו פמ"ו-ח (ע' נג ואילך). המשך תער"ב ח"א ס"ע תפד ואילך. סה"מ עטר"ת ע' קיז ואילך. ד"ה בחוקתי תשט"ז (סה"מ ויקרא ע' רסז ואילך). ד"ה קטונתי תשכ"ג הא' והב' (סה"מ יו"ד-י"ט כסלו ע' קצו ואילך, ע' רד ואילך). תשכ"ח (שם ע' רנ ואילך).

55) ראה זח"ג (אד"ר) קכח, ב. קלו, ב. ע"ח שער (י"ג) אריך אנפין פ"ג. שער (ט"ו) הזווגים פ"ב. פ"ח שער (יח) השבת פכ"ב-כ"ג. תו"א ויחי מת, ב. לקו"ת במדבר יא, ד. מסעי צג, סע"ג. שה"ש כג, סע"א. ובכ"מ.

56) תהלים סט, יד.

ואני תפלתי לך הוי' עת רצון, דבמנחת שבת מאיר בחי' רעדכ"ר⁵⁷ דבמנחה היא סעודתא דזעיר אנפין ומנחת חול הו"ע גבורות ודינים⁵⁸, וכמארז"ל⁵⁹ דיצחק תיקן תפלת מנחה, דיצחק הוא ענין גבורות⁶⁰, ובמנחת שבת מאיר בחי' א"א בז"א, וע"ז אמר באד"ר⁶¹ שמתנהרין אפואי דז"א ומשתככיין כל בתי דינין. והנה זהו הטעם של מ"ד דמן התורה מעידין, דעם היות שלפעמים מאיר בחי' א"א בז"א הרי אינו כ"א לעתים, וגם כשמאיר אינו מאיר בז"א כמו שהוא בא"א ממש, ובמצחא דז"א שייך התחלקות לכך מן התורה מעידין, ומ"ד דמן התורה אין מעידין היינו שסובר כי כשמאיר א"א בז"א ה"ה מאיר בגילוי גמור בז"א והראי' ממ"ש⁶² דמשתככיין כל בתי דינין שע"י הגילוי מבחי' א"א נמתקין הדינין דז"א, ואפי' כשאינו מאיר בז"א מ"מ הרי הרושם נשאר, כי כל דבר שבקדושה אינו נעקר ממקומו לגמרי⁶², כ"א הרושם נשאר, וכמ"ש בכהאריז"ל⁶³ דכשישראל עושה מצוה נשאר הרושם במצחו מפני שמצות הוא רצה"ע⁶⁴, והמצח הוא כלי לרצון, והרי גם לאחר שעשה המצוה עדיין נשאר הרושם, וכמו"כ הוא כאן דאף כשאינו מאיר בחי' א"א בז"א מ"מ הרושם נשאר, ולכך אין מעידין מה"ת.

והנה עפי"ז יובן ג"כ הטעם של הפלוגתא בענין הציץ⁶⁵, דח"א' עודיהו על מצחו מרצה, אין עודיהו על מצחו אינו מרצה, וח"א אפי' אין עודיהו על מצחו ג"כ מרצה, דענין הציץ הו"ע רצון, כמ"ש⁶⁶ והי' על מצחו תמיד לרצון, וציץ הוא ל' הצצה והבטה⁶⁷, מציץ מן החרכים⁶⁸, והו"ע אסתכלותא דאריך בז"א שע"ז מרצה. והנה המ"ד עודיהו על מצחו מרצה אין עודיהו על מצחו אינו מרצה סובר דמה"ת מעידין אף על פדחת, לפי שלא בתמידות מאיר בחי' א"א בז"א, וגם

(57) = רעוא דכל רעיון. ראה זח"ב פח, סע"ב. זח"ג קטט, א. קלו, ב. רפה, ב.

(58) ראה זח"א צה, ב. זח"ב סג, א.

(59) ברכות כו, ב.

(60) ראה זח"א קיט, ב. זח"ב (תוספות) רעו, א. זח"ג (תוספות) שב, א. ספר הבהיר סק"צ

(הובא בפרדס שער (כב) ענין הכנויים פ"ד). ע"ח שער (כב) מוחין דקטנות פ"ג.

(61) ראה זח"ג קטט, סע"א. קלו, ב.

(62) ראה פרדס שער (יד) המציאות פ"א. וראה גם ע"ח שער (ד) און חוטם פה פ"ג. שער

(לד) תיקון נוקבא פ"ג. אגה"ק ביאור לסימן ז"ך (קמו, א).

(63) פע"ח שער (יח) השבת פ"ד. וראה טעמי המצות להאריז"ל פ' ראה ד"ה בענין הנדיבות.

ס' הליקוטים להאריז"ל על תהלים קיב. לקו"ש ח"ה ע' 444. ח"א ע' 302. חכ"א ע' 467.

(64) ראה תניא פכ"ג (כח, א).

(65) פסחים עז, א. יומא ז, ב. סנהדרין יב, ב.

(66) תצוה כח, לח.

(67) ראה זח"ב קיז, ב. תו"ח תצוה תקכה, ב. אוה"ת שמות (ה) ע' א'תרפ"ט.

(68) שה"ש ב, ט.

כשמאיר אינו כמו א"א ממש, לכך דוקא כשעודיהו על מצחו מרצה כשאינו על מצחו אינו מרצה. ומ"ד כשאין עודיהו על מצחו ג"כ מרצה סובר דמה"ת ג"כ אין מעידין כ"א על פרצוף פנים עם החוטם, לפי שגם כשאינו מאיר א"א בז"א מ"מ הרושם נשאר, ולכך בציץ ג"כ אפי' אין עודיהו על מצחו ג"כ מרצה.

וזהו ג"כ ענין והאיש משתאה לה, דהנה⁶⁹ ענין יחוד יצחק ורבקה ידוע שהו"ע יחוד מ"ה וב"ן, ואליעזר עבד אברהם הי' השליח מאברהם שנתן כח לברר, דרבקה הו"ע ש' ב"ן והיא בת בתואל אחות לבן הארמי⁷⁰ היינו שנתלבשה בק"נ, וצ"ל הברור. וע"י ברור נוגה עי"ז עולה לשרשו בחי' נוגה דקדושה. דיש נוגה דקדושה כמ"ש⁷¹ ואורח צדיקים כאור נוגה כו', והו"ע שא' באד"ר⁷² לבנוניתא דאריך דבפלגותא דשערי, ובשרשו הוא מבחי' עתיק, ומבחי' גבה יותר, וכמא'⁷³ אשת חיל עטרת בעלה, שע"י ברור המל' היא עולה לשרשה בבחי' כתר. וזהו⁷⁴ והאיש משתאה, והאיש קאי על ז"א, ומשתאה הוא ל' אם שאו ערים מאין יושב והאדמה תשאה שממה⁷⁵, ל' שממון, והו"ע השתוממות, שכשעולה להשגה יותר גבהה צ"ל השתיקה שהוא ביטול ההשגה הקודמת, ועל ל' הגמ'⁷⁶ הו"ע אשתומם כשעה חדא⁷⁷, וזהו והאיש משתאה, שבכדי שיהי' עליית המל' הוא ע"י ההשתוממות, ומ"ש במד"ר⁷⁸ מציץ ומביט בה הוא ע"ד מ"ש באד"ר⁷⁸ עד לא הוו מתקלא לא הוו משגיחין אנפין באנפין, מתקלא היינו תיקון, וע"י תיקון נעשה יחוד פב"פ⁷⁹, שבלא תיקון הוא יחוד אב"א⁸⁰, וע"י תיקון נעשה יחוד פב"פ, ועוד י"ל ענין מציץ ומביט בה היינו שזה הגילוי דאסתכלותא דאריך בז"א ונמשך ג"כ

(69) ראה לקו"ת ברכה צו, סע"ג ואילך. מאמרי אדה"ז תקס"ג ע' לו ואילך. תו"ח חיי שרה ד"ה והאיש משתאה (קלז, ד ואילך). אוה"ת בראשית קכז, ב ואילך. סה"מ תר"ס ע' ל ואילך. סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 103 ואילך.

(70) ל' הכתוב – תולדות כה, כ.

(71) משלי ד, יח.

(72) זח"ג קכט, א. וראה ספר הערכים-חב"ד ערך אור נגה ס"ג (ע' תעב) ואילך. ויש"ן.

(73) משלי יב, ד. וראה תו"א ויגש מג, ד. לקו"ת שמיני יט, ב. בחקותי מז, ג. תו"ח בראשית

טז, סע"ג ואילך. חיי שרה קכא, א ואילך.

(74) ראה סידור (עם דא"ח) צב, ס"ע ג-ד. תו"ח שם קמ, ג ואילך.

(75) ישעי' ו, יא.

(76) שבת מז, א.

(77) דניאל ד, טז.

(78) באד"ר שתח"י אינו נמצא. וראה זח"ב (ספד"צ) קעו, ב. זח"ג (אד"ז) רצב, ב.

(79) = פנים בפנים.

(80) = אחר באחר.

במל', והגילוי נמשך ע"י ז"א, וכמשנ"ת במ"א⁸¹ ע"פ אשת חיל עטרת בעלה, דעם שבחי' מל' מתעלה לשרשה ומשפעת בט"ס, מ"מ נק' ז"א בעלה, והוא מפני שעם היות שע"י בירור ש' ב"ן עולה לשרשו ונתגלה שרש ש' ב"ן, מ"מ הגילוי הוא ע"י ש' מ"ה, דב"ן הוא בהעלם, וגילוי צ"ל ע"י ש' מ"ה, ולכך נק' ז"א בעלה, כי הגילוי הוא ע"י ז"א, וזהו מציץ ומביט בה שהגילוי דאסתכלותא דאריך בז"א יומשך במל' ג"כ, וזהו והאיש משתאה לה, והאיש קאי על ז"א ומשתאה הוא ל' שממון, והיינו שעליית המל' צ"ל ע"י השתוממות, וענין מציץ ומביט בה היינו שיומשך במל' שהגילוי הוא ע"י ז"א.

81) ראה ד"ה לכל תכלה תרנ"ט (סה"מ תרנ"ט ע' צז ואילך). וראה גם סה"מ תרפ"ו ע' רכט. סד"ה ויקח קרח תשי"ד (סה"מ במדבר ח"ב ע' ט).

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הרך הנולד לוי יצחק בן אידה חי' מלכה מאירה שי'
שיגדלוהו לתורה לחופה ולמעשים טובים
מתוך הרחבה של ימות המשיח
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ולזכות
תלמידים השלוחים לישיבת תות"ל – ראשון לציון אה"ק תובב"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אבי"ר

לז"נ
הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש בן הרה"ח ר' בן ציון ע"ה
נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ
ומרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי ע"ה
נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב
שפריצער

נתרם ע"י בניהם – יבלח"ט –
הרה"ת ר' שמואל והרה"ת ר' יעקב מרדכי שיחיו
שפריצער

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

